

241 RIJKSWET van 4 mei 1972, houdende goedkeuring van het op 27 september 1968 te Brussel tussen de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap tot stand gekomen Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, met Protocol.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het op 27 september 1968 te Brussel tussen de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap tot stand gekomen Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, met Protocol (*Trb.* 1969, 101), alvorens te kunnen worden bekrachtigd, ingevolge artikel 60, tweede lid, van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, de bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Het op 27 september 1968 te Brussel tussen de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap tot stand gekomen Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, met Protocol, waarvan de Nederlandse en de Franse tekst in *Tractatenblad* 1969, 101 zijn geplaatst, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 2. Deze Rijkswet treedt in werking met ingang van de dag na heden.

Lasten en bevelen, dat deze Rijkswet in het *Staatsblad*, het *Gouvernementsblad* van Suriname en het *Publicatieblad* van de Nederlandse Antillen zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 4 mei 1972.

JULIANA.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
N. SCHMELZER.

Uitgegeven de twaalfde mei 1972.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 70/71, 11 154 (R 775);
Bijl. Hand. II 1971, 11 154 (R 775);
Hand. II 71/72, bladz. 2274;
Bijl. Hand. I 71/72, 11 154 (R 775) (105, 105a);
Hand. I 71/72, 24ste verg. van 3 mei 1972.

242 BESLUIT van 26 april 1972 tot wijziging van het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Economische Zaken en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 28 februari 1972, nr. 672/91 W.J.A., gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken, de Centrale Raad voor de Kernenergie gehoord;

Gelet op de artikelen 16, 17, 21, 26, 73 en 76, eerste lid, van de Kernenergiewet (*Stb.* 1963, 82);

De Raad van State gehoord (advies van 22 maart 1972, nr. 22);

Gezien het nader rapport van Onze Ministers van Economische Zaken en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 19 april 1972, no. 672/228 W.J.A., uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen (*Stb.* 1969, 403) wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 4, eerste lid, onder *c*, wordt gelezen:

„*c*. een opgave en beschrijving van de plaats, waar de splijtstoffen voorhanden worden gehouden, dan wel, indien ten aanzien van de inrichting of uitrusting, waarin de splijtstoffen voorhanden worden gehouden, een vergunning als bedoeld in artikel 15, onder *b* of *c*, van de wet is vereist, een opgave van die inrichting of uitrusting, onder verwijzing naar de ten aanzien daarvan verleende vergunning, dan wel naar de aanvraag om een zodanige vergunning.”

B

Artikel 10 vervalt.

C

In artikel 11, eerste lid, wordt in plaats van: „8, 9 of 10” gelezen: „8 of 9”.

D

In het opschrift van hoofdstuk III wordt de komma na „hoofdstuk II” geschrapt en vervalt „§ 3 en § 4”.

E

Na het opschrift van hoofdstuk III wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

„§ 1. Mededeling van aanvragen en bezwarenprocedure betreffende het voorhanden hebben en zich ontdoen van splijtstoffen

Artikel 14a. Ten aanzien van de aanvraag om:

a. een vergunning voor het voorhanden hebben van splijtstoffen, anders dan in een inrichting of een uitrusting, ten aanzien waarvan een vergunning als bedoeld in artikel 15, onder *b* of *c*, van de wet is vereist, dan wel

b. een vergunning voor het zich ontdoen van splijtstoffen, die niet rechtstreeks afkomstig zijn uit een inrichting of uitrusting als onder *a* bedoeld,

zijn de artikelen 12-14, 15, eerste en derde lid, 16 en 17 van het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet (*Stb.* 1969, 404) van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat telkens in plaats van „Onze Minister” wordt gelezen „Onze Ministers van Economische Zaken en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne”.

F

§ 1 van hoofdstuk III wordt vernummerd tot § 1a.

G

In het opschrift van § 3 van hoofdstuk III wordt in plaats van „de artikelen 9 en 10” gelezen: „artikel 9”.

H

In artikel 21, eerste lid, wordt in plaats van „artikel 9 of 10,” gelezen: „artikel 9.”

I

Artikel 30 wordt gewijzigd als volgt:

1. de tweede volzin van het eerste lid wordt gelezen: „Indien artikel 19 geen toepassing heeft gevonden en indien het geen vergunning betreft als bedoeld in artikel 15, onder *a*, van de wet, geven Onze Ministers de aanvrager van de betrokken vergunning kennis van de bij hen ingediende bezwaren.”;

2. in het derde lid wordt na „aanvraag” ingevoegd: „om een vergunning als bedoeld in artikel 15, onder *b* of *c*, van de wet”.

Vóór de bestaande tekst van artikel 41 wordt opgenomen „1.”, terwijl daaraan een nieuw lid wordt toegevoegd, luidende:

„2. Het eerste lid geldt niet, indien de splijtstoffen, behalve uranium of thorium en de natuurlijke vervalprodukten daarvan, nog andere radioactieve nucliden bevatten en uit dien hoofde, bij overeenkomstige toepassing van artikel 6 van het Radioactieve-stoffenbesluit Kernenergiewet, daarvoor het in dat artikel bedoelde verbod zou gelden.”.

K

In artikel 42 wordt de punt aan het slot vervangen door een puntkomma en wordt een onderdeel *c* toegevoegd, luidende:

„*c*. ertsen, die uitsluitend voorhanden worden gehouden voor onderwijs- of tentoonstellingsdoeleinden.”.

L

Artikel 44 wordt gelezen:

„Artikel 44. Het in artikel 15, onder *b*, van de wet vervatte verbod geldt niet voor het oprichten, in werking brengen, in werking houden of wijzigen van een inrichting, waarin splijtstoffen kunnen worden vervaardigd, bewerkt of verwerkt, dan wel splijtstoffen worden opgeslagen, in het geval, dat die inrichting niet is bestemd en niet wordt gebruikt voor een met de

splijtstoffenkringloop verband houdend vervaardigingsproces of voor het voorhanden hebben van andere dan onbestraalde splijtstoffen en:

a. de voorhanden splijtstoffen geen plutonium of verrijkt uranium bevatten, dan wel

b. de grootste hoeveelheid splijtstoffen, die te eniger tijd in de inrichting voorhanden wordt gehouden, niet meer bevat dan 375 gram plutonium-239, plutonium-241 of uranium-233, dan wel niet meer dan 600 gram uranium-235, met dien verstande, dat bij aanwezigheid van meer dan een van deze nucliden de som van de breuken, verkregen door het aantal grammen van ieder dier nucliden te delen door de voor dat nuclide hiervoor vastgestelde maximale hoeveelheid, niet groter mag zijn dan 1.”.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst.

Onze Ministers van Economische Zaken en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 26 april 1972.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,

H. LANGMAN.

De Minister van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,

L. B. J. STUYT.

Uitgegeven de twaalfde mei 1972.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

NOTA VAN TOELICHTING

I. Algemeen

Bij de opstelling van het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen (Stb. 1969, 403) is, zoals onder meer blijkt uit de toelichting bij artikel 4, ervan uitgegaan, dat opslag van splijtstoffen steeds in een inrichting moet plaatsvinden en dat voor iedere inrichting, waarin splijtstoffen worden opgeslagen, een vergunning is vereist. Een uitzondering werd alleen gemaakt voor opslag tijdens het vervoer en voor opslag van ten hoogste 100 gram natuurlijk uranium of thorium. Dit uitgangspunt was in overeenstemming met de opvatting, die de opstellers van de Kernenergiewet indertijd voor ogen stond.

Inmiddels is echter gebleken, dat handhaving van dat uitgangspunt in de praktijk van de vergunningverlening tot moeilijkheden aanleiding geeft. Bedoeld uitgangspunt was namelijk gebaseerd op de gedachte, dat splijtstoffen vrijwel uitsluitend zouden worden gebruikt bij of in verband met de toepassing van reactoren. Voor deze gevallen, waarbij vrijwel steeds rekening moest worden gehouden met het kritikaliteitsrisico, werd op grond van artikel 17 van de Kernenergiewet ten aanzien van de betrokken inrichtingen een zware vergunningprocedure voorgeschreven.

In de laatste jaren is enerzijds het gebruik van verbindingen van natuurlijk uranium in de keramische industrie, dat tegen het einde van de vijftiger jaren praktisch verdwenen was, weer opgekomen, terwijl daarnaast nieuwe toepassingen van splijtstoffen buiten de nucleaire sector zijn ontstaan. Aangezien uranium het zwaarste natuurlijke element is, wordt het in natuurlijke of verarmde staat bijv. gebruikt als ballast of voor afscherming tegen straling. Voorts vindt natuurlijk of verarmd uranium toepassing als katalysator bij de produktie op grote schaal van acrylonitril. Een andere toepassing vormt die van de niet-splijtbare plutoniumisotoop Pu-238 als energiebron voor hartstimulatoren. Tenslotte worden kleine hoeveelheden splijtstoffen en ertsen voor onderwijs- of tentoonstellingsdoelinden gebruikt.

Bij de hierboven vermelde toepassingen zijn aan het gebruik van splijtstoffen geen andere gevaren verbonden dan aan het gebruik van radioactieve stoffen, zodat toepassing van een overeenkomstige vergunningprocedure daarvoor meer geëigend is. De onderhavige wijzigingen van het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen zijn dan ook daarop gericht. Dit heeft tot gevolg, dat geen vergunning meer nodig zal zijn ten aanzien van een inrichting, waarin zonder kritikaliteitsrisico splijtstoffen aanwezig zijn. Wel blijft, behoudens de in artikel 41 uitgezonderde kleine hoeveelheden natuurlijke splijtstoffen, een vergunning vereist voor het voorhanden hebben van de betrokken splijtstoffen. Door hieraan voorschriften te verbinden, kan de veiligheid voldoende worden gewaarborgd.

II. Artikelen

Artikel 4, eerste lid, onder c (onderdeel A). De hier aangebrachte wijziging is een gevolg van het loslaten van het uitgangspunt, dat het voorhanden hebben van splijtstoffen steeds in een inrichting geschiedt.

Artikel 10 (onderdelen B, C, G en H). In artikel 44 is het vereiste van een vergunning opgeheven voor inrichtingen, waarin alleen natuurlijke splijtstoffen worden gebruikt anders dan ten behoeve van een met de splijtstoffenkringloop verband houdend vervaardigingsproces. De aanvraag- en bezwarenprocedure kan voor deze inrichtingen derhalve vervallen.

Artikel 14a (onderdelen D, E, F en I). Nu in bepaalde gevallen het vereiste van een vergunning en daarmee ook de bezwarenprocedure ten aanzien van de inrichting vervalt, zou belanghebbenden de mogelijkheid voor het kenbaar maken van bezwaren worden ontnomen. Om die reden wordt in het onderhavige artikel de bezwarenprocedure voor de radioactieve stoffen van overeenkomstige toepassing verklaard ten aanzien van aanvragen om een vergunning voor het voorhanden hebben van splijtstoffen in de hiervoor bedoelde gevallen. Ook moet deze procedure worden gevolgd bij de aanvraag om een vergunning voor het zich ontdoen van splijtstoffen, die niet rechtstreeks afkomstig zijn van een inrichting of uitrusting, waarvoor een vergunning is vereist. Zijn de stoffen wel rechtstreeks van een zodanige inrichting of uitrusting afkomstig, dan worden de bezwaren, verbonden aan het zich ontdoen daarvan, beoordeeld bij de behandeling van de vergunningaanvraag ten aanzien van die inrichting of uitrusting.

Artikel 41 (onderdeel J). Ingevolge dit artikel zou ook geen vergunning nodig zijn ten aanzien van splijtstoffen, die, naast ten hoogste 100 gram natuurlijk of verarmd uranium of ten hoogste 100 gram natuurlijk thorium en de natuurlijke vervalproducten van deze hoeveelheden, nog andere radioactieve nucliden bevatten. Dit is onwenselijk in die gevallen, waarin uit hoofde van de aanwezigheid van die andere radioactieve nucliden, bij overeenkomstige toepassing van het Radioactieve stoffenbesluit Kernenergiewet, wel een vergunning voor het voorhanden hebben van radioactieve stoffen nodig zou zijn. Daarom is in een nieuw tweede lid een uitzondering op de vrijstelling opgenomen.

Artikel 42 (onderdeel K). In het algemene deel is reeds vermeld, dat kleine hoeveelheden ertsen voorhanden worden gehouden voor onderwijs- en tentoonstellingsdoelinden, waarbij vooral aan scholen en musea gedacht wordt. Wanneer deze ertsen enigermate geconcentreerd zijn zou daarvoor een vergunning vereist zijn, terwijl zulks wegens het geringe risico niet gerechtvaardigd is.

Artikel 44 (onderdeel L). In het oorspronkelijke artikel is slechts een vrijstelling opgenomen voor inrichtingen, waarin hoeveelheden van ten hoogste 100 gram natuurlijke splijtstoffen worden voorhanden gehouden. Volgens het gewijzigde artikel zal de vrijstelling onbepaald gelden voor inrichtingen, waarin uitsluitend natuurlijke splijtstoffen voorhanden worden gehouden, die niet worden gebruikt bij een met de splijtstoffen-cyclus verband houdend vervaardigingsproces, zoals het verrijken van uranium of het vervaardigen van splijtstofelementen voor reactoren; ten aanzien van plutonium of verrijkt uranium bevattende splijtstoffen zal de vrijstelling alleen gelden, voor zover deze slechts zo weinig splijtbare isotopen bevatten, dat geen kritikaliteitsrisico bestaat.

De Minister van Economische Zaken,

H. LANGMAN.

*De Minister van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

L. B. J. STUYT.